

У школі готується футбольний турнір, де учні змагаються за поїздку на регіональні змагання. Андрій дуже хоче потрапити до команди, але знає, що є хлопці, які грають набагато краще. Щоб забезпечити собі місце, він підходить до тренера і пропонує йому дорогий сувенір з останньої поїздки за кордон. Тренер погоджується прийняти подарунок і ставить Андрія у склад, незважаючи на те, що він не найсильніший гравець. Команда програє, бо Андрій недостатньо добре грає, а його однокласники залишаються розчаровані таким результатом та несправедливістю.

Учням дали завдання підготувати дослідницький проєкт на тему екологічних проблем. Одна учениця вирішила не витрачати час на власні дослідження, а просто знайшла матеріал в Інтернеті та скопіювала його текст до свого проєкту. Вона не вказала, звідки взяла інформацію, і видала матеріал за свій. Учитель переглянув роботи і відзначив її проєкт як один з найкращих, навіть не підозрюючи про плагіат. Інші учні, які дійсно працювали над своїми проєктами, залишались непоміченими.

У великій компанії було вакантне місце керівника відділу, і конкурс на посаду проводився за всіма правилами. Однак, хоча кандидат, який виграв конкурс, не мав досвіду в управлінні відділом, він був дуже добре знайомий з керівництвом компанії і регулярно відвідував неформальні зустрічі з одним із членів правління. Інші кандидати, хоча й мали більше досвіду, не отримали достатньої уваги на співбесіді. Офіційно ж конкурсний відбір пройшов за прозорою процедурою, і рішення виглядало обґрунтованим.

Місцева школа оголосила набір на вакантну посаду вчителя. Хоча конкурс був відкритим, і документи всіх кандидатів ретельно перевірялися, на посаду був призначений кандидат, який насправді не мав достатньої кваліфікації. Пізніше виявляється, що його родич є членом комісії, яка проводила відбір.

Місцева влада організувала великий офіційний захід для жителів міста: фестиваль. Однак, більша частина бюджету, виділеного на захід, була витрачена на оренду приміщень та організацію святкового банкету, який значно перевищував реальні потреби. Більшість товарів і послуг були надані компаніями, які належать родичам місцевих чиновників.

Ресторан отримав сертифікат якості від місцевої санітарної служби, хоча, за інформацією від деяких співробітників, на перевірці санітарії та якості продуктів нічого не змінювалося. Сертифікат був виданий після того, як власник ресторану організував неформальну зустріч із представником санітарної служби, на якій були подарунки та обіцянки подальшої співпраці. В офіційних звітах перевірок все було в порядку.